

gen fra 1814. Rent formelt er det rigtigt, men der er ellers ikke megen Lighed mellem Folkeskolen i 1917 og den i 1814. Siden 1814 er der paa Folkeskolen kommet adskillige gode Udbygninger, og derfor er det i alt Fald en Sandhed med Modifikation, naar det siges, at vi lever paa Anordningen af 1814.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Justitsminister. Han kom noget let hen over Gødningsspørgsmaalet, som jeg havde draget frem, og som jeg gerne vil nævne igen i Haab om, at vi kan naa til en god Løsning af denne Sag. Det er ikke helt rigtigt, naar den højtærede Justitsminister sagde, at det Spørgsmaal om „Norsk Hydro“ og Gødningsleveringen og den mulige Cementdispensation hører Fortiden til. Det kan faa Betydning ogsaa i den kommende Tid, og jeg vilde meget ønske, at det kunde lykkes mig at omtale den Sag saaledes, at det kunde bevæge den højtærede Justitsminister, som jo har med den at gøre, saaledes at den kom ud af det Dødvande, den for Tiden er i. Jeg er overbevist om, at hvis Krigen bliver ved og Indførselsforholdene vedbliver at være vanskelige — og det ved ingen af os —, er det en Livssag for det danske Landbrug at faa kvælstofholdige Gødningsstoffer hertil, og som jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet: Jeg ledsager med de bedste Ønsker alle de Bestræbelser, der bliver gjort i den Retning, hvad enten de angaar Chile eller Norge, og jeg har med Bekymring set, at Industriraadet har fra-raadet at give den Dispensation for Udførsel af Cement, der her er Tale om. Jeg siger, at jeg ser med Bekymring herpaa, fordi jeg havde ventet større Forstaaelse hos den danske Industri overfor alle de Tjenester, som den danske Industri uimodsigeligt har faaet ved de danske Landbrugsprodukter. Der er nemlig ikke Tvivl om, at de danske Landbrugsprodukter har ved, at de er eftertragtede, hjulpet meget til, at Industrien hos os er blevet holdt i god Gænge og den Arbejdsløshed, som nu truer, har ventet saa længe, som den har. Her overfor synes jeg, man kunde have ventet nogen Forstaaelse, saa man ikke skulde være blevet Vidne til den Trækken i Reb, som jeg ikke kan nægte, jeg synes, der har været i denne Sag. Man har ikke blot overvejet, om der skulde gives Dispensation for denne Cement eller ikke, man har ogsaa overvejet, hvem der skulde levere den, og det er ikke frit for, at der er kommet lidt af et Styverfænger i ind her, som minder om, at det er for-

skellige industrielle Kræfter, der trækker i Reb med hverandre: de Kræfter, som kan benævnes Andelskræfter, og de Kræfter, der kan benævnes Ringens Kræfter. Denne store Sag er for god til, at den skal gaa fra den ene Myndighed til den anden. Jeg er bange for, at det kan komme til at kaste Skygge ind i Fremtiden.

Det er en Livsbetingelse ikke alene for Landbruget, men for hele det danske Folk, at vi faar den bedst mulige Planteavl frem paa den danske Jord i den Sommer, der stunder til. Det er min Hovedinteresse i denne Sag, og den haaber jeg at den højtærede Justitsminister har sammen med mig. Det er min Overbevisning — jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, for det tror jeg ikke nytter —, at den højtærede Justitsminister vil gøre en god Gerning ved at følge Eksportudvalgets Indstilling. Mig er det ligegyldigt, hvem der leverer denne Cement, men det, det er mig om at gøre, er, at vi faar en god Forretningsforbindelse med „Norsk Hydro“, saa at vi kan faa kvælstofholdige Gødningsarter ikke alene fra Chile, som ligger langt herfra, men ogsaa fra Norge, som ligger nærmere ved Haanden. Denne Interesse er jeg sikker paa deles af overordentlig mange, jeg staar ikke alene med den. Jeg bygger ikke alene paa den Kynighed, jeg selv sidder inde med, og som kan være ringe nok, men jeg bygger paa Udtalelser fra mangfoldige. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det vil have langt større Værdi for Landet at faa denne gode Forretningsforbindelse og disse Muligheder imod at undvære lidt Cement end at holde paa Cementen og ingen Forretningsforbindelse faa. Jeg ser, at der bliver brugt en Mængde Cement til Opførelse af et Biografteater her i København, og det kan ganske vist være overordentlig vigtigt, at dette Teater bliver opført — der er vist store Interesser knyttet til det —, men de bliver alligevel smaa i Forhold til de Interesser, der er forbundne med Spørgsmaalet om, hvorvidt den danske Planteavl næste Sommer bliver god. Jeg har ingen Interesse af at følge den Side af Sagen, som det maaske under andre Forhold kunde være fristende at følge, den eneste Interesse, jeg har, er at faa fremskaffet de omtalte Muligheder.

Det er vel rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister en Gang sagde, at det danske Samfund kunde brødføde sig selv, om end Tilførslerne blev afskaaret, men jeg er sikker paa, at hvis det skal prøves